ชื่อผลงาน การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคม “จงจินต์รุจิรวงศ์อุปถัมภ์” โดยใช้วิธีการสอนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

ชื่อผู้นำเสนอผลงาน นางสาวมนต์รวี เทียบทอง ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคม “จงจินต์รุจิรวงศ์อุปถัมภ์” จังหวัดตราด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โทร 0995953 9635

---

1. ความสำคัญของนวัตกรรม

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคม “จงจินต์รุจิรวงศ์อุปถัมภ์” ปีการศึกษา 2561พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง ซึ่งการที่นักเรียนจะมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องราวขณะอ่านตลอดจนเกิดความสนใจที่จะติดตามอ่านต่อไปอย่างต่อเนื่องนักเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพราะคำศัพท์เปรียบเหมือนอวัยวะและเนื้อของภาษา ถ้าผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ที่ถูกต้องจะไม่สามารถแสดงศักยภาพของการใช้โครงสร้างทางภาษาได้

วิธีการสอนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทจึงถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพราะวิธีสอนเป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านและเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาความคิด รู้จักการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากบริบทและรู้จักบริบทชนิดต่างๆซึ่งถือเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะการวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์และส่งผลให้นักเรียนเกิดความชำนาญและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการสอนการอ่าน และเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

2.1 เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคม “จงจินต์รุจิรวงศ์อุปถัมภ์”

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 6 โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคม “จงจินต์รุจิรวงศ์อุปถัมภ์” ที่ได้รับการฝึกการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน

1) ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 ชั่วโมง ระหว่าง เดือนมิถุนายน 2562 – กรกฎาคม 2562

2) เป็นการศึกษาเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม วัดผลก่อนและหลังการทดลอง

3) การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

3.2 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

3.3 จัดทำแบบทดสอบความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทจำนวน 40 ข้อเพื่อใช้ในการทดสอบก่อน-หลังเรียน

3.4 นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และให้นักเรียนนำเนื้อหาที่เรียนไปพัฒนาความรู้เกี่ยวกับทักษะทางภาษา

4. ผลการดำเนินงาน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี6 โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคม “จงจินต์รุจิรวงศ์อุปถัมภ์” ที่ได้รับการสอนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทมีความสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.ปัจจัยความสำเร็จ

การสอนโดยใช้การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบททำให้นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจ สนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน มีบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มจากการร่วมกันอภิปรายหาความหมายของคำศัพท์

6.บทเรียนที่ได้รับ

นักเรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านที่ดีขึ้น เรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีความสุขผ่านการมีส่วนร่วมในการเรียน

7.ข้อเสนอแนะ

7.1 ครูควรจัดกิจกรรมเสริมแรงความสนใจของนักเรียนด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยฝึกให้ทำงานร่วมกันและนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือชุมชน

7.2 ควรมีการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทอยู่เสมอตลอดไป

8. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ และเผยแพร่ผลงานแก่ครูที่สนใจในชั่วโมง PLC กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ